

ОСОБЕННОСТИ ФИНАЛЬНЫХ АБЗАЦЕВ В ПЕРЕПОРУЧЕНОМ ПОВЕСТВОВАНИИ

Современные лингвисты считают начало и конец произведения сильными позициями текста (В.А. Кухаренко, И.В. Арнольд, А.И. Домашнев и др.). По мнению И.В. Арнольд, "важнейшие элементы содержания занимают в тексте места, где они будут особенно привлекать внимание читателя".

Как известно, перепорученное повествование (ПП) представляет собой передачу изложения вымышленному лицу при явном отсутствии автора в произведении. Рассмотрим особенности финальных абзацев на примере англоязычных произведений, организованных точкой зрения антропологичных и неантропологичных нарраторов.

В ходе исследования выяснилось, что финальные абзацы в ПП, в основном, остаются открытыми, т.к. рассказчик не знает своего будущего, в отличие от всезнающего автора, нередко рисующего перспективу.

I am simply waiting.

Этот пример взят из рассказа Р.Брэдбери «The One Who Waits». Неизвестная сущность (чужой) живет в колодце и ждет, когда придет тот день, когда ей больше не придется ждать.

Следующий пример взят из романа Дж.Чейза «Come Easy – Go Easy». Повествователь ранен и ждет, когда придет кто-то, заглянет в окно и найдет его и убитую Лолу. Он боится, что ему, сбежавшему из тюрьмы преступнику, никто не поверит и смерть обоих супругов припишут ему. Развязка как элемент сюжета отсутствует:

If I were dead by then, it wouldn't matter, but if I were alive, and if they could save my life, then there was no future for me. No one would believe I hadn't killed her. When Jenson's body was found, no one would believe I hadn't killed him either.

So I waited, hoping for death.

There was nothing else to hope for.

Данные исследования позволяют сделать вывод, что для ПП характерна незначительная протяженность финальных абзацев от 1 до 13 предложений. Количество слов варьирует от 5 до 160.

Для перепорученного повествования в 96% случаев характерно неоднозначное окончание изложения. Рассказчик не может расставить все точки над "і", повествуя о своей судьбе. Его жизнь продолжается. Открытый конец оставляет много вопросов и способствует размышлению читателя над финалом произведения, побуждая к поиску ответа, активизируя мышление, привлекая жизненный опыт читателя в процессе обдумывания.

Данцевич Л.Г., Кудінова Т.І., Петрова О.І., Мардаренко О.В.,
Одеський Національний Політехнічний Університет

ТЕКСТОВІ МАРКЕРИ У МЕЖАХ ФУНКЦІОНАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ МОДУЛІВ (ФКФМ)

Встановлені сім категорій оповідання - Причетність до ситуації, Описування навколишніх умов, Орієнтація, Ускладнення, Розв'язка, Оцінка, Висновок [ван Дейк, 1989], визначають певні фрагменти науково-технічного оповідання, утворюючи смислову структуру тексту, зміст якого можливо уявити завдяки внутрішній стереотипності характеру ситуацій у сфері науки й техніки. Дані ситуації позначаються текстовими маркерами у межах ФКФМ, які вибірково використовуються автором тексту, що можливо аналізувати на підставах функціонально-комунікативного фразеологічного підходу до декодування англомовного повідомлення іншомовним реципієнтом.

Процеси порівняння та аргументації - це стандартні і типові ситуації, що значно охоплюють науково-технічну діяльність авторів текстів у конкретному уявленні поняття, яке ними описується, а також ті акти, що стають певною опорою у абстрактній розумовій діяльності відправника повідомлення, який впроваджує наукові поняття і категорії, що розкривають закономірності взаємозв'язку та взаємовідношень між об'єктами у досліджуємому фахівцем фрагменту дійсності, яка позначається різними ФКФМ.

Організаційна модель повідомлення має структуруючу силу притягнення мовних засобів для описування різних експериментів, теорій